

Mál nr. 148/2016
M og
vátryggingafélagið V v. slysaftryggingar ökumanns.

Umferðaróhapp á vélhjóli. Tilkynningarfrestur vegna slyss 14.10.2014.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 3.5.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-7.
2. Bréf V dags. 1.7. 2016

Málsatvik.

M meiddist í umferðaróhappi á vélhjóli 14.10.2014. Slysið var tilkynnt til V með tjónstilkynningu dags. 19.2.2016. M krefst bóta, en V hafnar bótaskyldu á þeim forsendum að slysið hafi verið tilkynnt eftir að frestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga (vsl.) var liðinn. M heldur því fram að hann hafi ekki getað gert sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyssins fyrir en löngu eftir slysdag. M bendir á, að hann hafi leitað sama dag og slysið varð á bráðadeild LSH og sýndi röntgenmynd brot á vinstra ökkla og ristarbeini. M var settur í gips og við endurkomu þ. 3.12.2014 segir í sjúkraskrá um M „M hlaut afrifubrot á MT5basis og var í gipsi. Tók það af sér sjálfur fyrir viku þar sem það var allt í tætlum og hefur nú stigið án þess og er farinn að vinna. Einhver væg einkenni eftir 6 klst. Vinnudag annars líður honum vel. Rtg. Þetta er byrjað að gróa en það er þarna glufa lateral en annars lítur þetta mjög vel. Ekki þörf á frekara eftirliti hér og hann útskrifast.“ M segir að seinni part sumars 2015 hafi hann leitað til heimilislæknis vegna óþæginda og sendi hann M í röntgenmyndatöku og kom þá í ljós að brotið var ekki fyllilega gróið. Í lok janúar leitaði M síðan til bæklunarlæknis vegna óþæginda og verkja í vinstri ökkla og rist og var M þá tjáð að um væri að ræða varanlegar afleiðingar slyssins og í kjölfar þess leitaði M til lögmanns sem tilkynnti sem sendi tilkynningu til V dags. 19.2.2016. M byggir á því að hann hafi því tilkynnt slysið til V um leið og hann hafi getað gert sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyssins og hafi því tilkynning verið send áður en tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. vsl. hafi verið liðinn. V hafnar bótaskyldu og telur að slysið hafi ekki verið tilkynnt félaginu innan lögbundins tilkynningarfrests skv. 124.gr. vsl. V bendir á að M hafi verið meðhöndlaður vegna beinbrots strax á slysdegi og beinbrot teljist alvarlegur áverki og telur V að strax á slysdegi hafi M átt að gera sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyssins.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta, samkvæmt slysaftryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á. Þó rúmir 16 mánuðir hafi liðið frá slysinu þangað til það var tilkynnt V, verður með engu móti ráðið af gögnum málsins að ári áður en slysið var tilkynnt hafi M vitað um þau atvik sem krafa hans er reist á. M leitaði strax eftir slysið til læknis. Á röntgenmynd kom í ljós brot á vinstra ökkla-beini og ristarbeini. Við endurkomu eftir 6 vikur kemur fram í sjúkraskrá að M sé útskrifaður og farinn að stíga í fótinn og vinna. Ekki verður séð að M hafi á þeim tíma getað gert sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyssins. Af gögnum málsins verður með engu móti ráðið að ári áður en slysið var tilkynnt eða í febrúar 2015, hafi M vitað um þau atvik sem krafa hans er reist á eins og áskilið er í 1. mgr. 124. gr. vsl. heldur hafi honum mátt vera það ljóst í síðasta lagi seinni hluta sumars 2015 þegar hann leitaði aftur til læknis vegna óþæginda. Af þeirri ástæðu verður ekki talið að hann hafi glatað rétti til bóta að því marki sem hann hefur orðið fyrir varanlegu líkamstjóni af völdum þess. M telst því eiga rétt til bóta úr slysaftryggingu ökumanns hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysaftryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík. 16.8.2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.